

עין משפט
נר מצוה

סה א מיי פֿיר מלכות
 גולה פֿיר טווח'ן
 אָי טע:
סו ב מיי שם סל טו:
סו ג מיי פֿירב מלכות
 גירושין פֿיר מל'ח
 ופֿיג'ן שם סלה טו סמג
 עש'ן ב טווח'ן אדע'ס
 אָי טע'ן ג:
סח ד מיי פֿירב מל'ח
 אפוריז אדע'ס מל'ח
 סמג אשון קנז טוש'ע
 אדע'ס פֿיר ג טע'ן א:
סט ה מיי שם סל א:
 ו מיי שם פֿיר'ה מל'ח
 סמג שם טוש'ע אדע'ס
 אָי טע'ן א:
טו ז ה י ב מיי פֿיר
 מלכות געבט א:
 וסלה'ס א ווע'ן געשטות
 וצמ'ן וצמ'ן סמג טע'ן
 טע טוש'ע ח'ת'ן אָי
 טע'ן א:

מזמור רע"י

היה מתחייב להחזיר וגראה לבספרים
היו לעולם לפני יאוש שאין גרילות
להתייאש מתספרים ולא מביעיה מגבים
עובדי כוכבים דלא מייאש אפי' מכלים
כיון דדייני בגיותא דאמר ללעיל אלא
אפי' בגבי ישראל אין גרילות להתיאש
מספרים דסוף יבאו ליד ישראל דאין
גגבים מוכרין אותן רק לישראל ולסוף
חוזרין לבעלים ובכלים נמי מיירי
לפני יאוש ואפילו לרבנן נמי דאמרי
סתם גביה יאוש בעלים הוא מיירי
כגון שבעלים רודפים אחריו וידוע
שלא נתייאשו מהן מעולם מ"מ נוטל
מה שנתן מפני תקנת האוק דאמר
בגמרא וא"ת בלא תקנה יכול מה
שנתן דמאי אמר להציל נבכוונת
והשביח אצידה וי"ל דמיירי שהיה
יכול לתבוע מבני אדם שלנו בתוך
ציתו אפילו לא היה זה קונה אותם
ועי"ל דלא שייך למימר מהי כלל
שהיה הלווק טוען שקנה מבני אחר
מאחר ולא מאותם שלנו בתוך ציתו
כדקדקתי סיפא שאני אומר מכרן
לאחר ולקחן זה ממנו והא דלא
קאמר שאני אומר שהוא מכרן לו
משום שאין הלווק טוען שזה מכרן
ומה שמקש' אמאי נאמן לומר לקוחין
הן בידי והלא ספרים עשוין להשאל
ולשכיר מפורש בסוף המקביל (בי"מ
דף קצ"ט. וס' ט):

דקאמרי האלו בלוי של פלוני.
כלומר כשינא הקול
אומרים אלו כליו וספריו של פלוני
שבני אדם הללו נושאין והן מכירין
שהם חדשים:

אמר

ואשה וקטן ממסיוחין לפי תוס'
לעדות אשה בלבד א"ל רבי
של דבורים דקנין דרבנן הוא
מסיה לפי תומו ואומר זכורני
את כתנתי והמבילוני לאכול
אותי יוחנן אוכל חלות והעל'
אמר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן

יבינו חננאל

ומתני' אמר ר' יוחנן בן
 ברוקה במאנא אשה א'
 חסד' לומר מאנא אשה חסד'
 וחל' של דבורים
 שיש בו משול מדרבנן
 ואמר ולפיכך אש' אתאישא
 הבעלים' אילו
 לנטולטם, ולפיכך הימנה
 רבנא לשה ולקטא א'
 וזאת מטיח' לף תומא,
 ואומ' מיכן יצא נחיל א'
 הימנה רבנא
 דרבנן, שהם אמרו
 ותולטו ש' בו משול מ'
 דמדאורייתא א'
 וכלבד ע' אתר
 וסבבדור, אש' יצא הקטן
 וזאת נאמן אי אומ' מפני
 וראה א' פיתור אמר, א'
 רב אש' מיך אש' א'
 תומא וזאת א' לעדות
 ואותי רבנא רבנא לילי
 חל' של דבורים, ושני
 חל' של דבורים
 מדרבנן הוא. וכן שני
 התבארנו אכל הימנה רבנ'
 ובעלים א' אלו שני

קיד:

הגוזל ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

דַּתְקִנָּה בעלמא תקנו ליה: משום דרבי שלום כמו יוני שזנך ותימנה דלמאי לא קני לכו מדאורייתא בהגזנת הכוורת: **המביר** בליו וספריו ביד אחר ב'ו'. לפני יאוש איירי דפירש הקונטרס דאי לאחר יאוש דאיכא יאוש ושינוי רשות לא

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

וקיימא לן כגזלן לר"ש: גופא רבי אומר
אומר אני גנב כגזלן איבעיא להו כגזלן דרבנן
קאמר ולא קני או דלמא כגזלן דר"ש קאמר
וקני ת"ש נטלו מוכסין חמורו וכו' מני אי
רבנן קשיא גזלן אי ר"ש קשיא גנב אי
אמרת בשלמא רבי כגזלן דר"ש קאמר וקני
הא מני רבי היא משום הכי קני אלא אי
אמרת כגזלן דרבנן קאמר ולא קני הא מני לא
רבי ולא ר"ש ולא רבנן הב"ע בלסטים מזויין
ור"ש היא אי הכי היינו גזלן תרי גוויי גזלן
ת"ש הגנב והגזלן והאנן הקדשן הקדש
ותרומתן תרומה ומעשרותן מעשר מני אי
רבנן קשיא גזלן אי ר"ש קשיא גנב אי אמרת
בשלמא ⁽⁶⁾ גנב כגזלן דר"ש קאמר משום הכי
קני אלא אי אמרת גנב כגזלן דרבנן הא
מני בלסטים מזויין ור"ש היא אי הכי היינו
גזלן תרי גוויי גזלן א"ל רב אשי לרבה
ת"ש ⁽⁶⁾ דמתני רבי לרבי שמעון בריה לא
דבר שיש בו אחריות ממש אלא אפילו
פרה וחורש בה חמור ומחמר אחריו חייבין
להחזיר מפני כבוד אביהן טעמא מפני
כבוד אביהן הא לאו כבוד אביהן לא ש"מ
רבי גזלן דר"ש קאמר ש"מ: וכן נחיל של
דבורים: מאי וכן הכי קאמר אפילו נחיל
של דבורים דקנין דרבנן הוא סד"א האי
כיון דרבנן בעלמא הוא דקני ליה אפילו
סתמא נמי מייאש קמ"ל אם נתייאשו הבעלים
אין אי לא לא: א"ר יוחנן בן ברוקה נאמנת
אשה וקמן כו': אשה וקמן בני עדות גינהו
אמר רב יהודה אמר שמואל הכא במאי
עסקינן כגזלן שחיו בעלים מרדפי' אחריהם

וּקְיִימָא לָךְ. לְקַמֵּן דִּהָא גַבֵּי כְּבוֹזֵן דְּקֹאֲמֵר רַבִּי כְּבוֹזֵן דְּר"ש קֹאֲמֵר וְדֹקְדֵי וְלֹא כְּבוֹזֵן דְּרִבְנָן דְּלֹא קֵי: הָא לֹא מִפְּנֵי כְּבוֹד אֲבוּיָס לֹא. אֲלֵמָּא גִּזְלָא גִּזְלָא לְרַבִּי קֵי כְּר"ש וְקֹאֲמֵר גַּבֵּי כְּבוֹזֵן אֲלֵמָּא מְרִיבֵיהּ קֵי: מֵאִי וְכוּן. (ט) פְּשִׁיטָא דְקֵי צִיֵּאוּשׁ דְּמ"ש נְחִיל מַכְסוּת: קִינִין דְּרִבְנָן הוּא.

לאין כאן גול אלא מפני דרכי שלום
דלא להפקר וינהו מעיני (חולין 97
קמ"ה) יו"ט שובך יו"ט עליה אין צוה
משום גול אלא מפני דרכי שלום:
מרדכי **אחריהם**. קודם דיבור הקטן
דרגלים לדבר דשלו הם: **לעדות אשה**.
שמע מן התעניות שהיו אומרים הרי
אנו הולכין לספוד ולקבור איש פלוני
בפ' בתרא לדיבמות (97 קמ"ה):
והטעמיהו לפי שדרכו של מנין:
לטפח בשרצים ובטומאות: **בדילין**
ממני. מפני טומאתו: **בשרומה**
בדילין וזו הו"ל דמני וזכר טומאתו

הגהות הב"ח

(א) נברא אי אמרת בשלמא גזלן דר' שמעון קאמר משום הכי קמי אלף אי אמרת גזלן דרננן קאמר ממי כלל ותיבת גג נמחק ב' פעמים:
(ב) רש"י ד"ה מאי וכן. ג"כ עיין פרש"י ב"ב דף נב ע"ב:

הגהות הגר"א

[א] גמ' והכל (רשום עליו
אות א') דאומרים כו' כגון
(רשום עליו אות ב') דאמרי
הללו כו'. כ"ב למסקנא
(רשום על מציבת למסקנא
אות א"ב) כגון דאמרי הללו
כו' א"ב לכ"ז מכאן עד שם
ועי' רמב"ם :

בינו חננאל (המשך)

נחיל. יוחנן בן ברוקא אמר ... דמי
סוכתו חתן בן שיהא ... דמי
שפרק זה ... היה זה מפרק
עציו וטוען שפרק חבירו
... הנחיל והעשה את
שיאלא את הארץ. כלן
פשוטין להן. ...
הורכבנו כחבובין. אלא
מפני שהן הלכות. ונתי
ישמעאל בן שו ר' יוחנן
בן ברוקא אומר נתנא
לית שיהא חתן חתן וידה
בית שדה חתן וקוצין
סוכתו של חבירו מחוץ
הוא ונתנא ביה דין
הוא שיהא זה שפרק את
יניו ומציל את הרבנן
ותולד דמי יניו מחוץ
ורכבשו של חבירו. ונתנא
בית דין הוא שיהא זה
מפרק עציו וטוען שפרק
של חבירו ונטול דמי עציו
מפרק פסחא, שיהא מנת
הנחיל והעשה לשיאלא את
הארץ. פריש וציל, כולן
פשוטין קלא אלא הורכבנו
לחבובין אלא מפני שהן
הלכות. הרי סוכר שחלכה
בן ישמעאל בן שו ר' יוחנן
בן ברוקא. ונמנה דר'
הרשב"א בלילה. ונתי
ההפנין. פי' דעק. ריש
שלחנא. ונתיבין קלא
כ"ש שעילת מצא. פי'
לילה. ואמברקאות של
כלים על כחפניהן. ס"א
אמברקאות.
אמברקאות כליו ומספרי
אחר, אם יצא לו שם ...
נגיבה בעיר וכול'.
ואקשנין ודמכא וכל
והעשה מפני ... מבחו
והתנין פיר' הששים ומצא
מחמתה. שישואול של
לילים על כחפניהן והכל
אמרינן ... דבעינן למכור
בבבועה היתב חשבו למכור
לילו, אלא עליו בית ...
אלא צרצ' למידע [עלית]
כלי האי. ואי איכא
למינר להקנה איצטרינ
ובין ... ואמברקאות
רב הכי, והאמר רב בפרק
בן סורר ומורה הנה
בגחנתה. דמריה קננה.

הוכר ... ירושלמי אמר רבי בא בר ממל בדין הוא שלא ישבע, ולמה תנינן ישבע שלא יהו ב' מסרי נפשיהו לא אתו, ... מיבת עלי לא מסרי נפשיהו לא אתו

דאורייתא לא הימננה. וכן הימננה בשבייה דאמרי' בשבייה היקלו. וכן נחיל של דבורים אם י. פי' לקיבוץ של דבורים המתקבצים בתוך כוורת לעשות דבש וקורין להן בלשון ישמעאל